

SYMFO-NYT

27. årgang nr. 1. maj 2019

A man in a black tuxedo and white bow tie is playing a set of chimes. He is holding a mallet in his right hand and another in his left hand, which is raised towards the chimes. The chimes are mounted on a metal frame. The background is a plain wall.

**Simon har et helt
arsenal af instrumenter**

Side 10-13

Medlemsblad for Aalborg Symfoniorkesters Venner

SYMFO-NYT

medlemsblad for
Aalborg Symfoniorkesters
Venner

Redaktion:

Anna la Cour-Harbo

Bestyrelse:

Formand Bjarne Juell Nielsen

Poseidonvej 6
9210 Aalborg SØ, tlf. 29 25 09 11
bjarnejuellnielsen@gmail.com

Næstformand Jan Mygind

Gyldenlakvej 8
9400 Nørresundby, tlf. 40 52 42 71
janmygind@gmail.com

Kasserer Jan B. Pedersen

Skovparken 32 B
9000 Aalborg, tlf. 26 81 38 73
thorsenmjjan@stofanet.dk

Redaktør af Symfo-Nyt

Anna la Cour-Harbo
Hestebakken 9
9240 Nibe, tlf. 31 26 01 81
annalacourharbo@gmail.com

Sekretær Kim Topholm Andersen

Råbjergvej 11
9220 Aalborg Øst, tlf. 21 96 71 29
kimtopholmmandersen@gmail.com

Kirsten Lodberg

Klosterjorden 8, st. 4
9000 Aalborg, tlf. 23 34 31 81
sten@gmail.com

Fynsk fødselsdag

”Den 9. juni 1865 havde min mor en slem, men vel også en lykkelig dag. Mine forældre boede i et lille bondehus midt på en mark i Nørre-Lyndelse sogn på Fyn.” – ”Min mor var ene hjemme med nogle af de mindre børn, da hun skulle føde mig. Det var meget strengt, og hun gik udenfor huset, tog omkring et træ og bankede hovedet imod stammen. Jeg tror derfor, hun må have været meget glad, da jeg endelig kom til verden.”

Det er Carl Nielsen, der fortæller i ”Min fynske barndom”. Den gennemlyses af hans store kærlighed til sin fødeø, som han også satte i musik i ”Fynsk forår” i 1921. Det har ikke været rigtigt forår, hvis man ikke har været omkring musikken og Aage Berntsens tekst: ”Som en græsgrøn plet, når sneen må tøm, som et åkandeblad på den dybe sø, ligger den vårlige fynske ø.”

I herlig erindring om Carl Nielsen kunne man markere hans snarlige fødselsdag med en tur til Nr. Lyndelse. Her ligger museet Carl Niensens Barndomshjem, som nyligt er genåbnet efter en modernisering.

Via kyllinger til opera

En videooptagelse af nyudklækkede kyllinger i et rugeri på Viborg-egnen gemte på en overraskelse. I en kaffepause i optagelserne blandt de ukrainske arbejdere i kantinen spurgte ejeren, hvad optagelserne egentlig skulle bruges til. Jo, til en bog om klassisk musik for børn, til et musikstykke af en russisk komponist om nyudklækkede kyllinger, der danser ballet i æggeskallerne.

Nå, ja, han kendte da også lidt til klassisk musik og opera, fortalte ejeren.

Jaså, hvordan? spurgte fotografen. Min kones søster er operasanger, var svaret.

Fotografen kendte også lidt til opera og spurgte, hvem det da var.

Så kom det overraskende svar: ”Hun hedder Anna Netrebko”.

Anna Netrebko kender altså også godt Jylland, og nu kommer hun og hendes mand, Yusif Eyvazov, til Aalborg lørdag 15. juni. Aalborg Symfoniorkester akkompag-

nerer naturligvis.

Symfoniorkestrets nye sæson lover mange glæder. Programmet er udkommet, og det bliver den charmerende og livlige oboist og dirigent Francois Leleux, der er artist in residence. Også i denne

sæson arrangerer orkestret ”Rundt om musikken”, og ved koncerten 12. marts 2020 kommer Leleux på scenen efter koncerten, hvor publikum kan møde ham.

Det gælder også orkestrets to slagtøjsspille-

re, Simon W. Sigfusson og Jonas Bové, som er på banen 7. november ved koncerten Slagtøj og smuk symfoni. Her er Bartóks Koncert for to klaverer, slagtøj og orkester på programmet. Læs mere side 10.

Tv-kanalen 24Nordjyske sendte for kort tid siden tre indslag om Aalborg Symfoniorkester. De kan varmt anbefales. Hvis man ikke nåede dem eller måske ikke kan se dem på orkestrets facebookside.

Programplan tager et år

Kæmpe puslespil at organisere symfoniorkestrets sæson - der skal tages mange hensyn

Symfoniorkestrets koncertprogram for sæsonen 2019/20 blev offentliggjort i slutningen af april, og forberedelserne til sæsonen 2020/21 er allerede i fuld gang. Det tager omkring et år at få alle detaljer for de knap en snes koncerter på plads. Hertil kommer de mange mindre aktiviteter, orkestrets musikere deltager i.

Musikchef Jan Kvistborg har det overordnede ansvar for programmet, og han har nogle rammer at arbejde indenfor. Nogle er meget konkrete, andre mere bløde.

- Først og fremmest har vi en rammeaftale med stat og kommune, der yder tilskud til orkestret, fortæller han. Her er direkte krav om, at vi spiller symfoniske koncerter. Det ligger jo i hele institutionen, at det gør vi, men det er også et krav, at vi breder den symfoniske klang ud til en "bredere befolkning". Med det menes, at vi skal længere ud end til det traditionelle koncertpublikum, som kommer i Musikkens Hus.

Gode eksempler på det er optræ-

den af mindre grupper af musikere, der spiller på bl.a. arbejdspladser og skoler i Nordjylland. Et andet eksempel er koncerten "Rock at the Symphony", hvor vi bruger den symfoniske klang til en anden musikgenre end den klassiske. Vi skal række ud efter et nyt og yngre publikum, og det har vi heldigvis haft god succes med.

Filmmusik er et tredje eksempel. De bedst kendte er vel nok musikken fra Star Wars, Harry Potter og Pirates of the Caribbean. Hele lydsiden er bygget op omkring symfonisk musik, ikke bare selve musikken, men også de fleste af lydeffekterne.

Nye lyttere og ny musik

Mange af de nye lyttere får den særlige oplevelse, at den symfoniske musik og klang rækker langt videre end til det traditionelle repertoire. Det opdager de jo kun, hvis det lykkes os at lave arrangementer, som får dem til at lytte. Dybden og variationsmulighederne overrasker mange af dem,

Jan Kvistborg har hele årets program hængende på sin opslagstavle. Sedlernes farve angiver genre, så det er let at holde overblikket.

der normalt kun lytter til rytmisk musik.

Vi er også forpligtet til at spille ny dansk musik, og det er på flere måder en udfordring. Vi gør det meget gerne, men når det er nyt, er det jo også uprøvet, og derfor er ikke alt lige godt. Det kan være svært at trække publikum til den nye musik, så vi vælger som regel nyere musik og ikke det allernyeste.

Der bliver holdt øje med, om vi lever op til kontraktens aftaler. Vi bliver i højere grad end tidligere

kontrolleret. Det sker bl.a. gennem den årsrapport, vi skal udarbejde. Politikerne tager naturligvis ikke stilling til det faglige niveau, men kun til, om vi opfylder rammerne.

Det andet spor i programlægningen er orkestrets egne behov. Musikere og deres samspil er i konstant udvikling, og vi skal ramme værker, som passer til orkestrets aktuelle status, og hvad de gerne vil arbejde med i den kommende sæson. Vi har nogle fantastisk dygtige musikere. De er så gode, fordi de gerne tager

en udfordring op og har lyst til at komme et skridt videre.

De kan have ønske om at arbejde sammen med en bestemt dirigent. F.eks. har vi lige haft Michael Sanderling, der arbejder meget med dynamikken og balancen i orkestret. Derfor flyttede han rundt med musikerne, så de endte med at sidde noget anderledes end normalt. Han var utrættelig i arbejdet med detaljerne. Det var lærerigt for alle.

Når vi ønsker bestemte dirigenter, er vi også afhængige af, hvad de gerne vil spille.

I den kommende sæson har vi som vanligt Michael Schönwandt som 1. dirigent, og vi glæder os meget over, at Hans Graf har sagt ja til at være 2. gæstedirigent. De er med til at lægge deres del af programmet.

Derefter er der måske tre-fire dirigenter, som specifikt er på ønskelisten. De bliver så spurgt, om de har lyst til at komme. Dermed er der et fundament for årets program.

Musikernes ønsker får vi gennem Programudvalget, hvor jeg er formand, og de har tre pladser. Repræsentanterne er demokratisk valgte, og det er en god form. Når programudvalget har sagt god for det, som bliver valgt, er der ikke mere debat om den sag, selv om

Jan Kvistborg har lagt sit sidste program for symfoniorkestret.

ønskelisten kan være lang.

Gode dirigenter

Netop dirigenterne er årsagen til, at vi skal være i god tid. Heldigvis har vi let ved at få aftaler med de gode dirigenter. Det rygtes hurtigt, at det er godt at komme til Aalborg. Musikerne er dygtige, og det er kendt, at de tager godt imod nye ideer. Hvis dirigenten er inspirerende og dygtig, er de med på at prøve hans ideer af.

Det er slet ikke nogen selvfølge. Hos nogle af de etablerede og berømte orkestre er der en tendens til, at nye ideer til gamle værker ikke er så lette at få gennemført.

Selv de gode dirigenter kan blive udsat for træge musikere, som hellere vil holde fast ved det gamle og ikke sådan lader sig flytte.

Så er det sjovere at komme til Aalborg og et passioneret orkester og en vidunderlig koncertsal.

Dirigenterne bliver skriftligt evalueret efter hver koncert af alle musikere. Nogle vil man gerne have på besøg igen, andre kommer ikke mere. For alle gælder det, at man ser efter emner, der er egnede som chefsdirigent. Sådan én har vi ikke i øjeblikket.

Vores kernerepertoire er det wienklassiske. Det kan vi excellere

i, og vi forsøger at ramme bredt på den klassiske tidslinje. Vi har lige spillet Mahlers 9. symfoni med det helt store udtræk og stor besætning, men vi har også haft Mozart med meget færre musikere.

Her kommer vi så til det tredje spor i programlægningen: hvad vil det nordjyske publikum gerne have? Tendensen er klar, siger Jan Kvistborg. Der kommer flest til de traditionelle, klassiske værker, men orkestret og publikum udvikler sig med hinanden.

Vi skal også tage hensyn til, hvor mange koncerter, publikum kan kapere. Vi har f.eks. 16 kon-

Helle Lund Rosborg tager sig af administrationen af sæsonprogrammet.

certer i abonnementspakken. Vi har prøvet med over 20, men det var for mange.

De må heller ikke pakkes for tæt. Vi lægger ud med tre torsdage i træk fra det klassiske repertoire. Derefter følger noget lettere efterfulgt af nogle ugers pause, inden vi igen tager næste klassiske koncert. Den vekselvirkning er vigtig, så der bliver tid til at fordøje mellem alle godbidderne.

Det er som at lægge et puslespil.

Det sidste program

Og det bliver så i øvrigt det sidste program, Jan Kvistborg har lagt for Aalborg Symfoniorkester. Han har opsagt sin stilling for at blive chef for Aalborg Kongres og Kultur Centers nye satsning på

bæredygtigt værtskab. Han fra-træder med udgangen af juli, men vil være tilknyttet orkestret som konsulent resten af året.

Han har haft sin store betydning for orkestrets udvikling og det høje niveau, der er i både orkestret og i organisationen. Aalborg Symfoniorkesters Venner har haft stor glæde af samarbejdet med Jan Kvistborg. Han har altid været klar, når vi har bedt ham medvirke ved vores arrangementer, bl.a. har han været en spændende fortæller på generalforsamlinger om livets gang, orkestret og næste års program.

OPAS

En stor del af de mange detaljer i symfoniorkestrets daglige arbejde

er samlet i OPAS – orkesterplan-lægnings- og administrationssystem. Det er en database med en funktionalitet og brugerflade, som specielt dækker de behov, man har i orkestre. Det anvendes af mange orkestre rundt om i verden.

I Aalborg er produktionskoordinator og ledelsessekretær Helle Lund Rosborg superbruger på systemet. Hun har været med i opbygningen, der begyndte for fem år siden.

OPAS indeholder bl.a. data om alle medarbejdere, hele sæsonprogrammet - både det aktuelle og det, som er under planlægning til næste sæson - dirigentkontrakter, kalenderstyring og arbejdsplaner for musikerne.

Det har forbindelse til orkestrets digitale nodearkiv, hvor Helle bl.a. kan se den normale besætning på de fleste af de stykker, orkestret spiller. Derfra får hun et udgangspunkt til at lave en arbejdsplan for hver enkelt musiker, og hun kan se, hvor mange eksterne musikere, der skal laves aftaler med, hvis stykket kræver flere medvirkende end orkestrets egen stab.

Musikernes arbejdsplaner lægges online, så hver enkelt kan se, hvad de skal medvirke i, og hvornår de skal spille. Der kan også sendes beskeder til musikerne gennem systemet.

Jørgen la Cour-Harbo

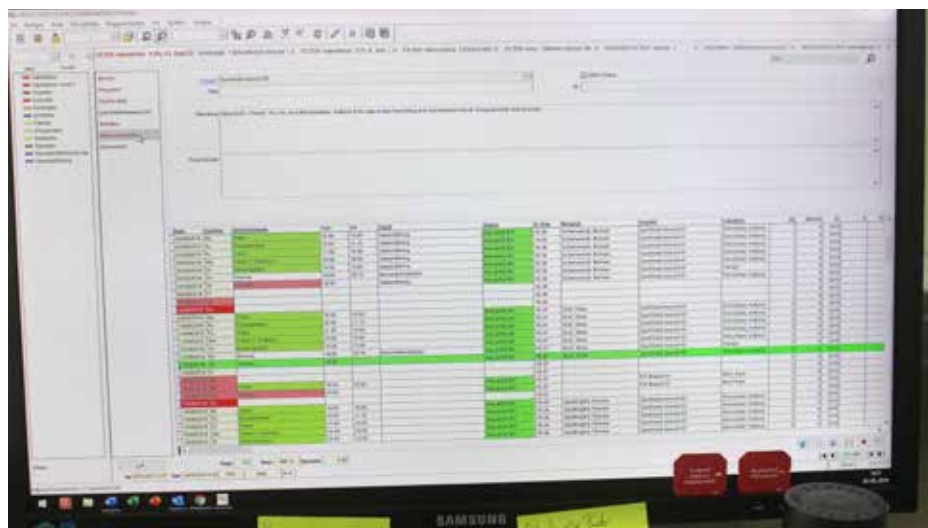

Hæderslegat

Ved Aalborg Symfoniorkesters afslutningskoncert 9. maj blev Torben Vejs Hæderslegat givet til Christine Langer, der er 3. koncertmester i Aalborg Symfoniorkester.

Hun har optrådt som solist med Aalborg Symfoniorkester i værker af Mozart og Vivaldi. Ved siden af sit virke som orkestermusiker dyrker Christine Langer sin forkærlighed for barok såvel som den klassiske tids musik og deltager regelmæssigt som violinist i Leipziger Kammerorchester.

Torben Vejs Fond er en almennyttig fond, der støtter kunst og kultur i det gamle Nordjyllands Amt.

Sådan tager en del af programmet sig ud i OPAS.

Ro mellem de store brag

Simon W. Sigfusson og hans slagstøjkolleger er orkestrets største forbrugere af instrumenter

Man kan få søvnløse nætter ved tanken om, at bækkenerne ikke rammer præcist, når de brager igennem i Mahlers 9. symfoni, der blev spillet ved sæsonafslutningen. Sådant har Simon W. Sigfusson det heldigvis ikke. Aalborg Symfoni-orkestrets 1. slagstøjsspiller er helt rolig.

For ham kan der være lange pauser gennem en koncert, og der slapper han helt af og nyder kollegernes spil. Han har været med i så mange år, at det ikke længere er et pres at skulle sætte ind og være helt præcis, men det var der tidligere i karrieren.

- Det duer ikke, hvis man hele tiden er anspændt, siger han. Det bliver en rutine, men jeg gør også en del ud af at forberede mig. Jeg lytter til

indspilninger af de stykker, vi har på programmet, så jeg kender dem allerede godt, når jeg møder til prøverne.

Så kan jeg koncentrere mig om bl.a. at lytte til resten af orkestret. Det gør alle, naturligvis, og det er vigtigt at være præcis. Vi har fantastiske forhold i Musikkens Hus. Normalt kan jeg høre alle andre musikere, selv om jeg sidder bagerst, hvis lydloftet er korrekt indstillet. Hvis der er problemer,

kan vi som regel trimme loftet en smule, så det er sjældent, at jeg mest spiller på dirigentens taktslag.

Det er også vigtigt at spille på rutinen, som giver en fornemmelse af, hvordan jeg skal time min indsats. Hvis jeg udelukkende lytter, komme jeg bagefter, så jeg skal

Slagtøjspillernes øverum er fyldt med instrumenter fra gulv til loft.

være en anelse foran det, jeg hører. Det kan lyde svært, men det giver efterhånden sig selv.

Jeg går i dag mest op i at få fraseringen korrekt.

Slagtøjsspillerne har en omfattende samling af instrumenter, så mens en violinist kan tage sit instrument med under armen, har Simon og hans kolleger et helt øverum, som er specielt indrettet med en kæmpe reol, der når fra gulv til loft. Simon har selv tegnet den til lokalet, da symfoniorkestret flyttede ind i Musikkens Hus. Reolen er fyldt med udstyr fra

trommer til en gammeldags skrivemaskine.

Slagtøjsspillere skal være levedygtige i rigtig mange effekter, og der bliver spillet på mange instrumenter under en koncert. Derfor vandrer slagstøjsspillerne også stiltfærdigt fra klokkespil til gong til lilletromme til stortromme osv. under en koncert, når der er travlt. Andre gange kan et stykke indeholde bare et par slag på en triangel. Det kan være lidt kedeligt at skulle på arbejde en hel aften for nogle få sekunders indsats, men det er vilkårene, når der spil-

les sammen.

Simon har spillet trommer, siden han var ti år. Der er en lang tradition for spil i hans familie, der stammer fra den sydlige ende af Danmark. Hans far var cellist i Sønderjyllands Symfoniorkester, og da Simon begyndte at vise interesse for musik, forsøgte han sig - på sine forældres initiativ - med violinen, men det var ikke sjovt. Han ville spille på trommer.

Det måtte man jo acceptere, men så skulle der også noget undervisning til.

- Den var temmelig gammel-dags, siger Simon med et lille grin. Jeg gik hos paukist Kurt Florup fra symfoniorkestret, og han lod mig stort set kun spille på et stykke linoleum i de første tre år. Det var aldrig gået i dag.

Som så mange andre blev jeg optaget i en bygarde. I Gråsten havde vi endda to. Det gav adgang til undervisning, og det gav god træning. Efter studentereksamen gik jeg på konservatoriet i København, som var den bedste skole at komme til på det tidspunkt.

Allerede fra studiestarten havde han aftale om freelance-opgaver og har bl.a. spillet i Radiosymfoniorkestret, Det Kongelige Kapel og Sønderjyllands Symfoniorkester.

Hans mål var en fast stilling i et symfoniorkester, og dem er der

Den gamle skrivemaskine bruges kun i The Typewriter.

Bag scenen har slagtøjsspillerne også skuffer fulde af udstyr.

Simon W. Sigfusson betjener mange forskellige instrumenter bagerst i orkestret.

ikke så mange af, så han besluttede at lave en helgardering og begyndte at læse statskundskab på Københavns Universitet. Han nåede at få en bachelor, inden han var til konkurrence i Aalborg. Han vandt og blev ansat i 2001 som solojanitshar, og så måtte statskundskaben vige for musikken.

Undervejs havde han også haft udenlandsophold i flere omgange, bl.a i Australien, og spillet i Queensland Philharmonic Orchestra og Queensland Opera. Et medlemskab af Athelas Sinfonietta i midten af 1990'erne var meget

lærerigt og udfordrende. Orkestret beskæftiger sig udelukkende med ny musik.

- Slagtøj har ofte en fremtrædende rolle, og nogle af komponisterne har ikke den store erfaring med, hvordan der kan spilles. Det sker, at en komposition er nærmest umulig at spille, fordi jeg ikke kan nå at skifte fra instrument til instrument.

Simon er gift og har to børn: en datter, der spiller lidt klaver, og en søn, der spiller fodbold.

Jørgen la Cour-Harbo

Lise brænder for børn og musik

Hun skabte en lokal afdeling af Goldschmidts Musikakademi

- Undskyld beklædningen, sagde Lise Gam-Jensen, da vi mødte hende en lørdag formiddag i kulturhuset Trekanten i Aalborg Øst. Jeg har lige været ude hos en elev for at aflevere et klaver.

Undskyldning var der ikke brug for, og glæden ved dagens første opgave var synlig. Hun brænder for at give børn med begrænsede økonomiske muligheder chancen for at få musikundervisning.

Hun har taget initiativet til oprettelsen af en lokal afdeling af Goldschmidts Musikakademi. Hun har også påtaget sig jobbet med at koordinere arbejdet som akademileder. Hun smiler næsten hele tiden under vores snak, selv om der skal slides betydeligt mere end normeringen på godt en halvtidsstilling tilsiger.

Goldschmidts Musikakademi er skabt af solooboist Henrik Goldschmidt, der spiller i Det kongelige Kapel. Hans familie er jødisk, så han kender alt til de problemer, der er mellem forskellige grupper i

Lise Gam-Jensen flyttede også klaver, da vi skulle fotografere hende.

samfundet. Han har gerne villet slå bro over kløfterne ved at tilbyde børn musikundervisning, for så længe de spiller sammen, kan de ikke være uvenner.

Målgruppen er børn, hvis forældre ikke har mulighed for selv at betale for undervisningen. Det inkluderer bl.a. mange familier

med indvandrerbaggrund.

Lise Gam-Jensen er konservatorieuddannet i klaver og bruger det meste af sin tid på undervisning. Hun blev grebet af ideen, da hun hørte om Henrik Goldschmidts arbejde i København og bad om lov til at oprette en afdeling i Aalborg. Hun fik straks ja og tak til og al den støtte, Henrik Goldschmidt kunne give.

Selvstændig afdeling

Aalborg-afdelingen har samme værdigrundlag, som den i København, men arbejder i øvrigt helt selvstændigt med egen organisation, egen bestyrelse og egen økonomi. Selv om den kun er nogle måneder inde i sit første driftsår, er der allerede 31 elever. Målet er at nå 50 i år, 80 næste år og 120 i 2021. Der er i øjeblikket 69 elever på Lise Gam-Jensens liste, hvoraf halvdelen altså er i gang.

Forældrene kan melde deres børn ind, hvorefter Lise Gam-Jensen holder et møde med dem og barnet. For de fleste er det nærmest overvældende, at deres børn får muligheden for undervisning, som de ikke har råd til selv at give dem.

Henrik Goldschmidt var med ved åbningskoncerten i Aalborg.

Eneste krav for at komme i gang er, at børnene møder op. De skal selv skrive under på, at de vil passe undervisningen. Hvis de svigter tre gange uden gyldig grund, bliver pladsen givet videre til en anden af de mange, som gerne vil være med. Der er ingen specifikke krav om instrument, musikgenre

Ved åbningskoncerten i Vor Frue Kirke i Aalborg optrådte de elever, som allerede er kommet så langt, at de kunne danne en lille gruppe.

eller nationalitet. Akademiet skal bare kunne skaffe instrumenter og lærere.

Lise Gam-Jensen forlanger ikke at se familiens indkomst. Det er tilstrækkeligt, at forældrene giver deres ord på, at de ikke selv er i stand til at betale.

Pengene kommer fra fonde, virksomheder og private.

Lise Gam-Jensen.

Alle bidrag er mere end velkomne. Det største er givet af Det Obelske Familiefond og har været basis for, at akademiet er kommet i gang. Budgettet for de første tre år er 1,6 mio. kr., og der skal fortsat samles penge ind for at drive projektet videre.

Der er ikke råd til at købe dyre instru-

menter, men det har heller ikke været nødvendigt. De fleste er gaver. Ofte er instrumenterne gamle og temmelig slidte. Med god hjælp af frivillige bliver de sat i stand. F.eks. hjælper det godt at få sat nye strenge på violinerne.

Lige nu undervises der i sang, violin, klaver, ukulele, guitar, harmonika og tværflojtte.

Klaveret, som Lise Gam-Jensen afleverede til en elev, var sat til salg i Den Blå Avis. Det endte med, at akademiet fik det kvit og frit, hvis det selv sørgede for afhentningen.

Der er ikke sammensat et egentligt orkester endnu. Eleverne skal lige i gang med deres instrumenter, men de har holdt en åbningskoncert i Vor Frue Kirke, hvor Henrik Goldtschmidt deltog.

Begejstringen var stor. Også hos viceborgmester Nuuradiin S. Hussein, der har vist stor interesse for projektet. Han klippede den symbolske snor ved den første koncert og arbejder i øvrigt for, at kommunen også kan give et bidrag til akademiets drift.

Undervisningen foregår i Trekanten og på Fristedet tæt ved seminarieskolen i Aalborg. Her er to øvelokaler sat i stand, og der er købt et ekstra klaver, så flere børn kan være med.

Jørgen la Cour-Harbo

Posthorn eller drone

Det må have været festligt i ældre tider, når postillonens hornsignaler lød i byen. Vi sang som børn ”Vor gamle Karo” fra Heibergs vaudeville ”Emilies hjertebanken” på en melodi fra Steiermark om ”en postillon i frakke rød, på bukken sad, han var så sød. Han blæste - -”

Skiltet med postillonen på sin hest blæsende i sit posthorn hænger heldigvis stadig uden for det gamle posthus ved Budolfi, hvor man i det runde trappetårn kan se hullerne til et dueslag for Danmarks eneste statsansatte brevduer.

Måske bliver droner fremtidens postilloner og brevduer? Det bliver nok ikke med musik.

Mozart skrev Posthornserenaden i 1779 til årsfesten på Salzburg Universitet. Den har syv satser. I menuetten i 6. sats dukker posthornet op i en trio. Heraf tilnavnet. Ved symfoniorkestrets koncert 31. oktober dirigerer Mikael Schönwandt serenaden.

Det går godt med indsamlingen

Formandsberetning fra generalforsamlingen

Aalborg Symfoniorkesters Venner har holdt generalforsamling med deltagelse af knap en snes medlemmer. Som tidligere lånte vi orkestrets kantine i Musikkens Hus på en torsdag, hvor vi kunne fortsætte til koncert efter mødet – og efter at være beværtet med aftensmad af orkestret.

Formand Bjarne Juel Nielsen gennemgik i sin beretning årets koncerter og glædede sig over det høje niveau, orkestret er kommet op på. Det stiger stadig fem år efter, at Musikkens Hus blev taget i brug.

Om foreningens aktiviteter sagde han bl.a.: Efter indsamlingen til en koncertmesterviolin påbegyndte vi som bekendt en ny indsamling, nemlig til en ny harpe. Ved sidste års generalforsamling var vi oppe på 56.505 kr., og i forbindelse med betaling af kontingent for sæson 2018-19 løb der yderligere nogle flotte bidrag på. Vi besluttede i bestyrelsen at runde op til

15.000 kr., så vi nu – efter yderligere medlemsbidrag – er oppe på 72.144 kr. Det glæder mig at se, at vi også med kontingentet for den kommende sæson modtager flere flotte bidrag fra vores medlemmer. Jeg har optalt disse til 3500 kr., så vi når op på i alt 75.644 kr.

Arrangementer

Desværre har det forløbne år ikke budt på noget medlemsarrangement. Jeg havde en aftale med vores solooboist Judith Blauw og hendes mand, Arco van Zon, som også er oboist, om at fortælle lidt om dem selv og deres instrumenter. Sidste år glippede det på grund af Judiths barselsorlov, og i år var jeg for sent ude i forhold til Judiths og Arcos fyldte koncertkalendere. Jeg havde også et alternativ i tankerne, men den pågældende havde i mellemtiden fået orlov. Jeg er dog overbevist om, at det nok skal lykkes at få en aftale med Judith og Arco om et arrangement

i efteråret.

Hjemmesiden og bladet

Vores hjemmeside bestyres fortsat af Lise Gam-Jensen, som stadig vedligeholder og udvikler den på bedste vis. Jeg opfordrer alle til at gå ind og kigge på den meget flotte hjemmeside, som kan findes på adressen www.asovenner.dk.

Hjemmesiden kan også bruges, hvis man har en meddelelse til foreningen, f.eks. om adresseændring. Lise har jo valgt at træde ud af bestyrelsen for at få mere tid til familien, men hun har lovet at fortsætte med at passe hjemmesiden. Det skal hun have en stor tak for.

Vores medlemsblad Symfo-Nyt har som tidligere fortalt ligget stille, idet vores dygtige bladredaktør Kirsten Borup af helbredsmæssige grunde måtte opgive at fortsætte med det store arbejde med bladet.

Heldigvis fik vi jo så i 2017 et nyt bestyrelsesmedlem, nemlig Anna la Cour-Harbo, som har påtaget sig den krævende opgave med bladet, med teknisk assistance af sin mand, Jørgen. Jeg vil rette stor tak til dem begge for det.

Anna og Jørgen har også lavet en flot ny ”hvervefolder”, som vi vil lægge frem i Musikkens Hus ved passende lejligheder.

Ved sidste års generalforsamling

blev der fremsat kritik af Musikkens Hus’ noget ufleksible praksis ved gentegning af abonnement.

Nogle medlemmer havde ønsket at skifte plads eller at få en ekstra plads, men det havde ikke været muligt, medmindre man ville vente, til billetterne kom i løssalg.

Vi har fremført dette over for orkestrets ledelse, som har viderebragt det til billetsalget, og der er nu fundet en løsning, så det bliver muligt at vælge en anden plads - og eventuelt en ekstra - i forbindelse med gentegning af abonnement, naturligvis forudsat at de ønskede pladser ikke er besat.

For at promovere foreningen har vi endvidere aftalt med orkestret, at der - når der er plads til det - medtages en lille ”annonce” i salsprogrammet med opfordring til at melde sig ind i foreningen. Man kunne se annoncen første gang i programmet til Mahler-koncerten 28. februar.

Nyt bestyrelsesmedlem

Kirsten Borup har på grund af sit helbred valgt at udtræde af bestyrelsen. Nyvalgt blev Kirsten Lodberg, Aalborg. Bestyrelsen konstituerer sig på førstkommende bestyrelsesmøde.

Som vanligt fortalte musikchef Jan Kvistborg efter generalforsamlingen om arbejdet i orkestret.

Ma mère l'oye

Forhåbentlig har mange af os haft den glæde at sidde med børn og børnebørn på skødet og sunget, fortalt og læst højt, fra de helt små kunne forstå. Rim og remser, pixibøger, Rasmus Klump, Peters jul, Lille sorte Sambo (uha), Palle alene i verden osv. Når de lidt ældre små kunne klare det, kom eventyrene,

som rigtignok kan være ret barske. Ikke noget disneysødsuppe.

Der er forskellige samlinger af folkeeventyr: danske, norske, arabiske og tyske med brødrene Grimm som de vigtigste.

Og så naturligvis H.C. Andersen. Frankrig kan også være med. Alerede i 1697 udgav Charles Perrault Gåsemors fortællinger, Les contes de ma mère l'oye. Det var en lille samling folkeeventyr, som han genfortalte i et enkelt sprog. I samlingen indgår f.eks. Rødhætte, Tornerose, Tommeliden, Blåskæg og Den bestøvlede kat.

Gåsemor fortæller for børnene. Illustration Gustave Doré.

200 år senere, i 1908, komponerede Maurice Ravel klaversuiten *Ma mère l'oye*, som han dedikerede til sin gode ven Cipa Godebskis børn, den seks år gamle Mimie og den syv år gamle Jean. Suiten er skrevet for firhændigt klaver med undertitlen *Fem stykker for børn*. De beskriver fem af de to søsken-

linger:

- Pavane de la belle au bois dormant (Tornerose).
- Petit poucet (Tommeliden).
- Laideronette, princess des pagodes (Den lille grimme pige, pagodernes prinsesse).
- Les entretiens de la belle et la bête (Skønheden og udyret).
- Le jardin féérique (Fehaven).

Ravel holdt sig isoleret, når han komponerede, men han elskede også Paris' natteliv, lysene, jazzen og de endeløse diskussioner med vennerne. Han holdt af eksotisk mad, cocktails, god vin og var dertil

*Familien Godebskis hus på landet, La Grangette. Her forærede Ravel børnene Mimie og Jean sin nykomponerede klaversuite *Ma mere l'oye* i 1908 i håbet om, at de to ville uropføre den ved en koncert.*

storryger.

Ravel blev aldrig gift eller fik børn. Han citeres for at skulle have udtalt: Den eneste kærlighedsaffære, jeg nogen sinde har haft, var med musik. Men han var meget glad for børn, for at fortælle eventyr for dem og for at lege med dem med deres legetøj. Han havde selv en stor samling af mekanisk legetøj, en interesse han havde fra barndommen.

Ravel blev født i Cibourne i Frankrig, en baskisk by tæt på den spanske grænse. Hans mor kom fra en baskisk familie, mens faderen var fra Schweiz, opfinder og ingeniør.

Ida og Cipa Godebski var nogle af faderens venner. Ravel fik et meget nært venskab med den pol-

ske familie. De blev næsten hans anden familie efter faderens død. Det var et kunstnerisk hjem, hvor mange kendte musikere, forfattere og malere kom. Deres "hus på landet", La Grangette, lå nær Fontainebleau. Her komponerede Ravel klaversuiten *Ma mère l'oye*. Hans intention var, at musikken både skulle reflektere barndom og musik, der kunne spilles af børn. Således havde han tænkt sig, at Mimie og Jean skulle spille ved den første opførelse, men den tanke måtte opgives.

Mimie fortalte 30 år senere: Mellem 1906 og 1908 tilbragte vi lange ferier i mine forældres hus på landet, La Grangette ved Alvinc. Det var der, Ravel færdiggjorde, eller i det mindste bragte

”Réunion de musiciens chez M. Godebski.” På billedet af Georges d’Espagnat fra 1910 ses musikvenner af familien samlet omkring flyglet. Cipa Godebski sidder med sin søn Jean, og Ravel ses yderst til højre.

os Ma mère l’oye. Men hverken min broder eller jeg var i en alder, hvor vi kunne sætte pris på sådan en dedikation, og vi anså det nærmest som noget, der ville medføre hårdt arbejde. Ravel ville have os til at give den første opførelse, men den idé fyldte mig med rædsel. Min broder, der var mindre sky og bedre på klaveret end jeg, klarede det ret godt.

Men skønt Ravel underviste os, blev jeg altid så stiv af rædsel, at ideen måtte opgives.

Til Aalborg

19. september kommer Thomas Søndergård til Aalborg for at di-

rigere aftenens koncert – Franske klange, som afsluttes med Gåsemor. Ravel orkestrerede klaver-suiten i 1911, og det bliver den version, vi kan glæde os til. Ravel var eminent i den disciplin.

Forhåbentlig vil iPads og andet it-grej ikke helt fortrænge de gamle eventyr og fortællinger mundtligt overleveret fra generation til generation. Mimie Godebski får det sidste ord:

”Ravel var min favorit, fordi han altid fortalte fantastiske historier. Når jeg sad på hans knæ, begyndte han utrætteligt: Der var engang

Anna la Cour-Harbo

Musikrejse til Hamborg og Salzburg

Besøg Komponistenquartier og hør stor musik

Et begejstret tip om en særlig musikoplevelse i Hamborg blev til den bedste indledning på en rejse

til Salzburg.

Har man bestemt sig for at tage toget tur-retur til Salzburg, er

Hele blokken er nu en del af museumskomplekset.

En flot kopi af et gammelt teater fungerer med snoretræk og kulisser.

Hamborg et godt udgangspunkt. Med afgang fra hovedbanegården kl. 10 formiddag og et togskifte i München stiger man af ved 18-tiden i Salzburg. Man kan fouragere i gode madsteder på banegårdene, men der kan også købes mad i toget. 1. klasse-billetter er til at komme i nærheden af, og man sidder nu så behageligt med sin bog, avis, iPad eller (for mit vedkommende) strikketøj - jeg tror ikke, man strikker i Tyskland og Østrig. En venlig togdame kommer forbi og spørger, om man ønsker kaffe eller te.

Tilbage til musiktipet. ”I må

endelig besøge Komponistenquartier, når I kommer til Hamborg”, fortalte vores gode bekendt. Hans begejstring smittede, så vi brugte eftermiddagen før turen til Salzburg i den charmerende Peterstrasse. Her har man samlet seks mindre museer for komponister med tilknytning til Hamborg: Telemann, C.P.E. Bach, Hasse, Fanny og Felix Mendelssohn, Brahms og Mahler.

F.eks. lå familien Mendelssohns hus, hvor børnene voksede op, i nærheden; men byen blev jo næsten jævnet med jorden under krigen. Huse og gader er smukt

genopbyggede.

Gå ikke glip af museernes spise-sted, som hedder Kleinhuis’ Café & Weinstube.

Læs mere på www.komponistenquartier.de, som man sagtens kan læse og orientere sig i, selv om turen ikke går derned i morgen. Bl.a. ligger operaen i gåafstand fra Peterstrasse.

Mozartwoche i Salzburg

Hvert år i slutningen af januar og begyndelsen af februar holdes en mozartuge i Salzburg for at fejre Mozarts fødselsdag 27. januar.

Over ti dage arrangeres så forskellige musikbegivenheder som koncerter, operaer, kirkekoncerter, dukketeater, film, foredrag og hesteballet. Altid med Wienerphilharmonikerne og en verdenssolist 27. januar.

Stiftung Mozarteum står bag

Mozartugen. Billetterne kan købes fra juli, og på kontoret er der de mest hjælpsomme personer, man kan tænke sig. Billetter til koncerter, hvor verdensnavne optræder, er dyre, men så kan man også opleve João Pires, Cecilia Bartoli, Simon Rattle, Leif Ove Andnes, Gustavo Dudamel, Maurizio Pollini, Mitsuko Ushida, Thomas Quasthoff, Emerson Kvartetten og András Schiff, som er nogle af dem, vi har hørt. Der er arrangementer både formiddag, eftermiddag og aften.

Prisniveauet varierer typisk fra 400 til 1000 kr.

Hmm, hesteballet? Det lyder

På vej hjem fra aftenens koncert i Mozarteum krydser man floden, der spejler den gamle bydel med fæstningen Hohensalzburg øverst oppe.

Koncerten med András Schiff og hans Capella Andra Barca i Mozarteums smukke sal er et af højdepunkterne under Mozartwoche.

måske sært. Den gamle rideskole, Felsenreitschule, som var tilknyttet fyrstearkebiskoppens hof i kejsertiden, er den, hvor Familien Trapp synger i "A Sound of Music". Den er hugget ind i klippen, Mönchsberg, og var oprindeligt åben. Den er nu blevet overdækket og fungerer som koncertsal. Vi har overværet en meget æstetisk smuk hesteballet koreograferet til Mozarts Requiem, hvor Marc Minkowski dirigerede sangere og orkester.

Læs på www.bartabas.fr og Youtube: Bartabas in Salzburg

Marc Minkowski (Mozartwoche 2015).

Hovedparten af musikken i mozartugen er naturligvis af Mozart. Hertil kommer også bl.a. Beethoven, Schubert, Wagner, Gluck, C.P.E. Bach, Arvo Pärt, Brahms og Richard Strauss. Det varierer en del fra år til år.

Læs mere på Stiftung Mozarteums hjemmeside: www.Mozarteum.at.

Vi har været heldige at finde et godt hotel i hjertet af byen. Star Inn Hotel på Hildmannplatz 5 er et tre-stjernet hotel fem minutters

gang fra Grosses Festspielhaus. Man kan gå i sine pæne sko gennem bjerget Mönchsberg med p-pladserne til festspilhuset og lige ind i salen. Her ligger også Kleiner Saal og Felsenreitschule. Mange koncerter holdes i Mozarteum, som ligger 12 minutters gang fra hotellet; men ellers er taxaerne mange, og de er ikke så dyre som i Danmark.

Mellem koncerterne er der fin tid til at se på byen. Det gamle Salzburg ligger som i en lille lomme mellem klipperne og floden Salzach. Man kan gå rundt til alle seværdigheder og museer - dem er der en del af. Er det første gang i byen, skal man naturligvis se Mozart Geburtshaus og Mozart Wohnhaus.

Byen vrirler med caféer. Vi

Scenen er dækket med et tykt lag sand, og orkestret sidder i tre etager ved hesteballetten i Felsenreitschule.

Det er umuligt at overse kagerne til formiddagskaffen i Salzburg.

besøger altid Tomasselli og Fürst på Alter Markt. Fürst har de bedste mozartkugler! Yndlingsspisestederne er Blaue Gans, Goldener Hirsch og Carpe Diem. Alle i Getreidegasse.

Hvis man har hotelværelse med et lille køkken, kan markedet på Universitätsplatz anbefales. Der bliver man fristet af pølser, skinker, div. oste, grøntsager og frugt. Køb en lille blomsterbuket med hjem til værelset.

Anna la Cour-Harbo

Indhold

Klumme	side 2
Via kyllinger til opera	side 3
Et års programarbejde	side 4
Hæderslegat	side 9
Slagtøjsspilleren Simon W. Sigfusson	side 10
Lise brænder for børn og musik	side 14
Posthorn eller drone	side 17
Generalforsamling	side 18
Ma mère l'oye	side 20
Musikrejse til Hamburg og Salzburg	Side 23

Palle Mørch
Hasserisvej 117
9100 Aalborg

Sætter farve på
SYMFO-NYT

Indmeldelse i foreningen sker hos formanden:

Bjarne Juel Nielsen, tlf. 29250911, bjarnejuelnielsen@gmail.com